

[Formanden.]

Forslag til Lov om Borteblevne og Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Udtagelse af Nævninger; Forhøjelse af Grænsen for Underretssager og Bødeforelæg; Adgang til Sagførerbeskikkelse; Sagførere i offentlige og beneficerede Sager m. v.)

Med Skrivelse af Gaars Dato fremsender Ministeren for offentlige Arbejder:

Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelserne over de Beløb, som Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab i Aarene 1943, 1944 og 1945 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

Sagen vil i Aar blive behandlet først i Landstinget.

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd, Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl., saaledes som denne er ændret senest ved Lovanordning Nr. 182 af 12. April 1945, jfr. Lov Nr. 271 af 1. Juni 1945 og

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 102 af 14. Marts 1941 om Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl., saaledes som denne er ændret senest ved Lovanordning Nr. 182 af 12. April 1945, jfr. Lov Nr. 271 af 1. Juni 1945.*

Lovgivningen om disse Spørgsmaal paa-begyndtes i 1934. Motiveringen for denne særlige Lovgivning var navnlig den stærke Gældsstiftelse for Landbrugsejendommene i Sønderjylland, der var foregaaet under gode Konjunkturer i den Hensigt at omlægge Driften til mere intensiv Udnyttelse af Jorden. Dette Forhold samt Standsninger i Kreatureksporten og den uheldige Jordfordeling m. v. havde bevirket, at Landbrugs-krisen i Sønderjylland i højere Grad end i det øvrige Land havde sat Landbrugerne bagud med Hensyn til Indbetaling af Terminsydelser.

Loven fik i første Omgang kun Gyldighed for 2 Aar. Den fornyedes i 1936, 1939, 1941, 1943 og senest ved Lovanordning Nr. 182 af 12. April 1945, saaledes at den udløb den 31. December 1945. Begrundelsen for de sidste Forlængelser var, at der, uanset den indtraadte Bedring i Landbrugets Forrentningsevne ogsaa for de sønderjyske Landsdeles Vedkommende, dog her stadig var Vanskeligheder, som motiverede en Fortsættelse af den hittidige Lovgivning paa dette Omraade. Man fandt det dog naturligt, at der efter 1. Januar 1941 kun er sket Nedsættelse af kontraktmæssige Afdrag, for saa vidt Rentelettelsesudvalget efter Andragende i det enkelte Tilfælde finder, at ganske særlige Omstændigheder taler derfor.

Man staar nu paa ny over for Spørgsmaalet, om vi skal lade denne Lovgivning ophøre eller fortsætte den ud over December Termin 1945. Der har været afholdt et Møde, hvori Repræsentanter for samtlige sønderjyske Akkordudvalg samt Sønderjysk Hypoteklaanefond og Laanekassen for Sønderjylland har forhandlet med det Udvalg, der administrerer Rentelettelsesloven. Under disse Forhandlinger var der fra alle Sider Enighed om, at det vilde være betænkeligt paa nuværende Tidspunkt at lade denne Lov ophøre. Der var Enighed om, at de Foranstaltninger, man har været i Stand til at træffe i Henhold til denne Særlovgivning, har haft særdeles gunstige Virkninger for hele det sønderjyske Erhvervsliv. Under disse Forhold og under Hensyn til, at en Del af det sønderjyske Landbrug fortsat arbejder under særlige Driftsforhold og er behæftet med større Gæld end det øvrige Land, har jeg ment det rigtigt at fremsætte det her omhandlede Lovforslag, som gaar ud paa at forlænge den nugældende Lov uændret for yderligere 2 Aar. Man maa regne med, at dette medfører en Udgift for Statskassen paa ca. 600 000 Kr. aarlig. Dette er et væsentlig mindre Beløb, end denne Lovgivning oprindelig har medført.

Som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, har Udgifterne i de første 11 Aar af Lovens Virketid andraget 13,4 Mill. Kr., og for Finansåret 1945—46 regner man med en Udgift paa ca. 700 000 Kr. Grunden til, at Udgiften saaledes er gaaet ned og vil gaa yderligere ned i det kommende Aar, er bl. a. den, at Laantagernes Afdragslempelser praktisk talt er bortfaldet.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bemærkninger og de deri indeholdte Oplysninger, skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.